Карленко Наталія Вікторівна
Комунальний заклад освіти «Криворізька санаторна школа№8»
Дніпропетровської обласної ради», директор
Терещенко Наталія Дмитрівна,
заступник директора з навчальної роботи

СУЧАСНІ ІНДИКАТОРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ІННОВАЦІЙНА ОСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ, ДОСЛІДНО-ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА РОБОТА, ТВОРЧО-ПОШУКОВА АКТИВНІСТЬ, ПРОДУКТИВНА СПІВПРАЦЯ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ (ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА)

Якісна освіта сьогодні є визначальним чинником світового розвитку, однією з обов'язкових умов успішного існування країни. Світове співтовариство визнало, що освіта, добробут і здоров'я людини – головні чинники якості її життя, а якість освіти - головна мета, пріоритет розвитку громадянського суспільства.

У світі запроваджено кілька моніторингових програм, за допомогою яких можна оцінювати й порівнювати системи освіти. Серед найпоширеніших з них – освітні індикатори ЮНЕСКО та індикатори ОЕСР, що координуються ними спільно за єдиною програмою. Одними з таких індикаторів є інноваційна діяльність, дослідно-експериментальна робота, творчо-пошукова активність, продуктивна співпраця учасників освітнього процесу (педагогіка партнерства).

Інноваційна освітня діяльність.

Особливу значимість ця здатність має в умовах інформаційного середовища, що потребує багатьох принципово відмінних від попередніх навичок, умінь і відповідного мислення. Заклад загальної середньої освіти як один з найважливіших інститутів соціалізації людини, підготовки молоді

до активних майбутніх суспільних процесів повинна бути винятково уважною як до нових реалій і тенденцій розвитку, так і до нововведень у сфері змісту, форм і методів навчання та виховання.

Інноваційність має характеризувати професійну діяльність кожного педагога, оскільки інновації є результатом наукових пошуків, аналізу, узагальнення педагогічного досвіду. Педагог, який упроваджує інновацію, створює особливе середовище, що, врешті-решт, буде впливати на інноваційність освітнього закладу в цілому.

Дослідно-експериментальна робота.

Реформування національної системи освіти спричинило потребу в оновленні діяльності навчального закладу. Одним із компонентів модернізації освітньої галузі є дослідно-експериментальна робота. Оскільки єдино правильним і ефективним шляхом перевірки результативності запровадження інновацій у системі освіти є експеримент, дослідно-експериментальна робота є складовою інноваційної діяльності.

Саме дослідно-експериментальна робота – це поєднання пошуку найбільш ефективної педагогічної системи через дослідну роботу, розробку програми експерименту та її реалізацію, написання та захист концепції та структурно-функціональної моделі за темою дослідження, включаючи і процес удосконалення масової педагогічної практики на основі отриманих результатів експерименту.

Необхідність і важливість проведення дослідно-експериментальної роботи полягає не тільки в отриманні нового педагогічного знання та досвіду, але і в набутті учнями важливих компетентностей та є засобом зростання професіоналізму педагога-дослідника.

Педагогічні дослідження спрямовуються переважно на вивчення актуальних педагогічних проблем, пов’язаних із предметною діяльністю особистості, яка розвивається, та експериментальну апробацію нових педагогічних технологій.

Діяльність, про яку йде мова, має бути особистісно розвивальною, тобто її кінцева мета – розвиток особистості, тобто осіб (учасників), залучених до дослідно-експериментальної діяльності.

Творчо-пошукова активність.

Оновлення й реформування суспільства завжди глибоко впливають на перебудову світогляду людей, їхнє духовне життя загалом. Докорінні зміни, які відбуваються в українському суспільстві, визначають комплекс вимог до результатів і якості педагогічної діяльності.

Творчість, інновації, креативна діяльність виступають невід'ємними характеристиками творчої особистості, формування якої є сьогодні стратегічною метою освіти. Формування особистості, розвиток творчого потенціалу дитини – одне з найважливіших завдань сучасної школи.

Сучасний заклад загальної середньої освіти має створювати сприятливі умови для розвитку творчого потенціалу особистості, а педагог – допомагати реалізуватися талантам і здібностям кожного здобувача освіти.

Відповідно до нових вимог часу змінюються мета і завдання не лише закладу освіти загалом, а й педагогічного колективу зокрема.

Сучасний учень активно застосовує інформаційні технології, фактично живе в Інтернеті, має активну громадянську позицію. Це вимагає від педагога розвитку професійної компетентності, зокрема в сучасних технологіях навчання й виховання, що дає змогу йому бути як високопрофесійним фахівцем, так і яскравою та цікавою особистістю.

З огляду на це, завдання сучасного педагога є дуже складними та комплексними: по-перше, йому необхідно зберегти, осучаснити та впровадити в життя найкращі педагогічні традиції, по-друге, впроваджувати та розвивати нові принципи і технології навчання й виховання.

Продуктивна співпраця учасників освітнього процесу (педагогіка партнерства). Будь-яка взаємодія людей між собою передбачає спілкування й спільну діяльність.

Процес педагогічної взаємодії також складається із двох частин: педагогічного спілкування й спільної діяльності педагогічного змісту. Принципові характеристики цих складових — рівність у спілкуванні та партнерство в спільній діяльності. Тому можна констатувати, що педагогічний процес є таким, у якому соціальні ідеї стають якостями особистості.

Отже, поліпшення якості освіти та рівний доступ до неї є одним з головних завдань сучасної державної політики в галузі освіти. А тому, відповідно до означених індикаторів якісної освіті та нових вимог сучасної системи освіти, необхідно формувати інноваційні моделі освітнього середовища закладу загальної середньої освіти, упроваджувати внутрішню систему забезпечення якості освітньої діяльності і якості освіти у закладі загальної середньої освіти.

Колектив комунального закладу освіти «Криворізька санаторна школа №8» Дніпропетровської обласної ради» упевнений, що всі визначені індикатори забезпечення якості освітньої діяльності (інноваційна освітня діяльність, дослідно-експериментальна робота, творчо-пошукова активність, продуктивна співпраця учасників освітнього процесу) широко представлені в інноваційному форматі діяльності нашого закладу.

З огляду на викладене, сформулюємо важливий висновок: інновації в освіті є невід’ємною його частиною і не можуть розглядатися як прикраса чи шаблон.

Освітні системи мають бути налаштовані на інноваційний розвиток. І саме розвиток моделі інноваційного освітнього середовища є сучасним форматом забезпеченням якості освітнього процесу відповідно до нових викликів сучасної системи освіти.